

Jesu Kristi uppenbarelse – nummer sex

Uppståndelsen av de sovande döda

Jeff Pippenger

2023-10-27

Vi har byggt vidare på Jesajas sista profetia, som börjar i kapitel fyrtio med identifieringen av dröjsmålets tid, vilken inleddes med besvikelsen den 18 juli 2020. Vi har sammanfört de två vittnenas död i Uppenbarelsboken med dem som är döda i Hesekiels dal av döda, förtorkade ben i kapitel trettiosju. Genom upprepning söker vi fastställa den mycket specifika händelseföljd som är förknippad med uppståndelsen av dem som mördades på gatan av vilddjuret som steg upp ur avgrunden.

När vi sammanför dessa profetiska avsnitt, bryter vi sigillen på delar av Uppenbarelsboken som hittills aldrig har blivit igenkända, ty detta budskap är upplåsandet av Jesu Kristi uppenbarelse, vilket äger rum strax före den mänskliga provotidens slut. Vi utför detta verk, ty ”tiden är nära”. Genom att upplåsa sanningar i Uppenbarelsboken som nu håller på att gå i uppfyllelse, fullgör vi just det verk som i Uppenbarelsboken angavs som Johannes verk. Han fick befallning att skriva ned det han hade sett, vilket var sådant som då existerade, och när Johannes upptecknade dessa ting skrev han samtidigt det som skall ske.

Skriv ner det du har sett och det som är och det som härefter skall ske. Uppenbarelsboken 1:19.

En logisk stötesten för sjundedagsadventister kan mycket väl vara deras traditionella förståelse av Uppenbarelsboken. När en människa accepterar en etablerad sanning men underlåter att inse att den etablerade sanningen var avsedd att utvecklas över tid, kan hennes ursprungligen korrekta förståelse av sanningen bli en tradition eller sedvänja. Den sanning som har förvandlats till en tradition kan mycket väl frambringa den blindhet som framställs i budskapet till Laodicea. Den ursprungliga sanningen är fortfarande sanning, men oförmågan att se att sanningen utvecklas över tid frambringar blindhet. Sanningen är inte orsaken till deras blindhet; blindheten är helt enkelt ett symptom på orsaken. Orsaken är de öron som inte vill höra, de ögon som inte vill se och det hjärta som inte vill omvändas hos dem som är självbelåtna i den bekvämlighet som tradition och sedvänja erbjuder.

”Kristus framlade i sin undervisning gamla sanningar, vilkas upphovsman Han själv var, sanningar som Han hade uttalat genom patriarker och profeter; men Han lät nu ett nytt ljus falla över dem. Hur annorlunda framträdde inte deras innebörd! Genom Hans utläggning infördes ett flöde av ljus och andlighet. Och Han lovade att den Helige Ande skulle upplysa lärjungarna, så att Guds ord ständigt skulle öppna sig för dem. De skulle bli i stånd att framställa dess sanningar i ny skönhet.

”Alltsedan det första löftet om återlösning uttalades i Eden har Kristi liv, karaktär och medlarverk varit föremål för människors studium. Ändå har varje sinne genom vilket den

Helige Ande har verkat framställt dessa ämnen i ett ljus som är friskt och nytt. Återlösningens sanningar är mottagliga för ständig utveckling och utvidgning. Fastän de är gamla, är de alltid nya och uppenbarar ständigt för den som söker sanningen en större härlighet och en mäktigare kraft.

”I varje tidsålder sker en ny utveckling av sanningen, ett budskap från Gud till människorna i den generationen. De gamla sanningarna är alla väsentliga; ny sanning är inte oberoende av den gamla, utan ett utfoldande av den. Det är endast när de gamla sanningarna förstås som vi kan fatta de nya. När Kristus önskade öppna för sina lärjungar sanningen om sin uppståndelse, började Han ”med Moses och alla profeterna” och ”utlade för dem i alla skrifterna det som var sagt om Honom”. Lukas 24:27. Men det är det ljus som lyser fram i sanningens nya utfoldande som förhållar det gamla. Den som förkastar eller försummar det nya äger i verkligheten inte det gamla. För honom förlorar det sin livgivande kraft och blir endast en livlös form.

”Det finns de som bekänner sig tro och undervisa Gamla testamentets sanningar, samtidigt som de förkastar det Nya. Men genom att vägra ta emot Kristi undervisning visar de att de inte tror på det som patriarker och profeter har talat. ’Haden I trott Mose’, sade Kristus, ’skullen I tro på mig; ty om mig har han skrivit.’ Joh. 5:46. Därför finns det ingen verklig kraft ens i deras undervisning av Gamla testamentet.

”Många som bekänner sig tro och undervisa evangeliet befinner sig i ett liknande villfarelsetillstånd. De åsidosätter Gamla testamentets Skrifter, om vilka Kristus förklarade: ’Det är dessa som vittnar om Mig.’ Joh. 5:39. Genom att förkasta det Gamla förkastar de i verkligheten det Nya; ty båda är delar av en oskiljaktig helhet. Ingen människa kan rätt framställa Guds lag utan evangeliet, eller evangeliet utan lagen. Lagen är evangeliet förkroppsligat, och evangeliet är lagen utvecklad. Lagen är roten, evangeliet är den väldoftande blomman och den frukt som den bär.” Kristi liknelser, s. 127.

Detta att de som säger sig tro på det gamla men förkastar det nya, gäller med ännu större kraft för sjundedagsadventister som bekänner sig tro på Bibeln i dess helhet men förkastar Profetians Andes skrifter. I Uppenbarelsboken är Johannes en symbol för Guds folk i de sista dagarna, vilka blir förföljda därför att de tar emot både Bibeln och Profetians Ande.

Jag, Johannes, som också är er broder och delaktig med er i nöden och i Jesu Kristi rike och tålmod, var på den ö som kallas Patmos för Guds ords skull och för Jesu Kristi vittnesbörds skull. Uppenbarelsboken 1:9.

Om en människa tar emot Jesu vittnesbörd, vilket är profetians Ande, vilket är Ellen Whites skrifter, då identifierar det föregående avsnittet ur hennes skrifter den fråga som jag behandlar. Hon skrev att ”återlösningens sanningar är mottagliga för ständig utveckling och utvidgning. Fastän de är gamla, är de alltid nya och uppenbarar ständigt för den som söker sanningen en större härlighet och en mäktigare kraft”, och att det i ”varje tidsålder sker en ny utveckling av sanningen, ett budskap från Gud till människorna i den generationen.”

Även om den gängse förståelsen av Uppenbarelsboken som en typisk sjundedagsadventist kan hysa är sanning, är hela Uppenbarelsboken ett vittnesbörd om de sista dagarna. Vi tillämpar för

närvarande en sanning som nu håller på att avförseglas, och den sanningen kommer inte att erkännas av dem som är ovilliga att acceptera att alla avsnitt i Uppenbarelseboken är en del av Jesu Kristi uppenbarelse, som avförseglas i de sista dagarna.

Den förståelse som adventismen har omfattat beträffande Uppenbarelseboken elva, nämligen att det är en uppfyllelse i den franska revolutionen, är riktig, och syster White bekräftar denna riktiga uppfattning. Ändå var denna sanning helt enkelt en historia, som är nedtecknad för att åskådliggöra de sista dagarna. Hela Uppenbarelseboken styrs av detta profetiska fenomen.

Vi bygger vidare på de sju åskornas dolda historia som en vägledning för att föra samman Hesekiel trettiosju, Jesaja fyrtio och Uppenbarelseboken elva med Matteus tjugofem's liknelse om de tio jungfrurna. En annan profetisk linje som bekräftar tillämpningen av den profetiska händelseföljd som vi behandlar återfinns i Kristi linje, vilken också innefattar ett sekundärt vittne. Jesus var trettio år gammal när Han döptes och blev Jesus Kristus, ty "Kristus" i Nya testamentets grekiska, eller "Messias" i Gamla testamentets hebreiska, betyder den Smorde.

Det ordet, säger jag, kennen I, det som blev kungjort i hela Judeen och tog sin början i Galileen efter det dop som Johannes predikade: hur Gud smorde Jesus från Nasaret med den Helige Ande och med kraft, honom som gick omkring och gjorde gott och botade alla som var förtryckta av djävulen; ty Gud var med honom. Apostlagärningarna 10:37, 38.

I trettio år förberedde sig Jesus för att smörjas, och när Han väl blev smord vid sitt dop, frambar Han såsom Kristus sitt budskap under tre och en halv profetiska dagar. Därefter blev Han dödad, lagd i graven, uppstod och for sedan upp till himlen. Början på Hans tre och ett halvt år långa tjänst var Hans dop, som representerar Hans död och uppståndelse, och vid slutet av sina ett tusen två hundra sextio dagars tjänst blev Han korsfäst och uppstod sedan – ty Han är begynnelsen och änden. Händelsen av Hans död och uppståndelse frambringade en mäktig här som under ytterligare tre och ett halvt år bar evangeliet till judarna och därefter till världen.

Den katolska kyrkan, som är bibelprofetians antikrist, var också under trettio år i förberedelse innan den smordes med makt. År 508 avlägsnades "det dagliga". Syster White upplyser oss uttryckligen om att milleriterna hade den rätta förståelsen av "det dagliga" i Daniels bok, trots att den laodiceiska Sjundedagsadventistkyrkan på 1930-talet återvände till den avfälliga protestantismens sataniska syn på "det dagliga".

"Sedan såg jag beträffande det 'dagliga' (Daniel 8:12) att ordet 'offer' hade tillagts genom människors visdom och inte hör till texten, och att Herren gav den rätta förståelsen av det åt dem som framförde ropet om domens stund." Early Writings, 74.

"Det dagliga" representerar hedendomen, och det hedniska Rom var den makt som höll tillbaka och hindrade påvedömet från att bestiga jordens tron. Såsom förutsagt i Daniels bok, och därefter bekräftat av historien, och därefter uppenbarat av änglar för William Miller och därefter bekräftat av Ellen White, avlägsnades år 508 det hedniska hinder som höll tillbaka påvedömet uppstigande. Liksom Kristus förberedde sig antikrist under trettio år för att få makt år 538. Kristus och antikrist förberedde sig båda under trettio år för att få makt. När påvedömet väl hade fått makt år 538,

förkunnade det sitt dödsbudskap under tre och ett halvt profetiska år, alldeles såsom Kristus hade förkunnat sitt livsbudskap under tre och ett halvt år. De två vittnena i Uppenbarelsboken elva, vilka i den franska revolutionens historia representerade Gamla och Nya testamentet, gavs också makt att profetera under tre och en halv profetiska dagar.

Och jag skall ge makt åt mina två vittnen, och de skall profetera i ett tusen två hundra sextio dagar, klädda i säcktyg. Uppenbarelsboken 11:3.

År 1798, efter tolvhundrasextio profetiska dagar, fick antikrist sitt dödliga sår, alldeles som Kristus dog på korset efter tolvhundrasextio dagar, och alldeles som de två vittnena, som representerar Guds ord, blev dödade på gatan efter tolvhundrasextio dagar.

På den tredje dagen uppstod Kristus, och ett av antikrists främsta ämnen i Uppenbarelsboken är läkandet av dess dödliga sår, eller dess uppståndelse. Kristi uppståndelse ägde rum på den tredje dagen, och de två vittnenas uppståndelse ägde rum efter tre och en halv dag. Antikrist uppstår symboliskt på den tredje dagen, ty enligt flera profetiska vittnen är den tredje dagen en symbol för söndagslagen. Vid söndagslagen uppstår havsdjuret i Uppenbarelsboken tretton, och havsdjurets märke blir ett prov. Därefter kommer Förenta nationerna, de tio kungarna i Uppenbarelsboken sjutton, på Förenta staternas anvisning, vilket är den främste kungen bland de tio kungarna, att upphöja antikrist till den trefaldiga unionens huvud, när påvedömet bestiger jordens tron.

”När vi närmar oss den sista krisen är det av största vikt att samstämmighet och enhet råder bland Herrens redskap. Världen är fylld av storm och krig och splittring. Men under ett huvud — den påvliga makten — kommer folken att förena sig för att stå Gud emot i hans vittnens person. Denna förening sammanhålls av den store avfällingen. Medan han söker att förena sina redskap i krig mot sanningen, kommer han att verka för att splittra och skingra dess förespråkare. Avund, onda misstankar och förtal inges av honom för att framkalla oenighet och söndring.” Testimonies, volym 7, 182.

När antikrist uppstår från de döda, stiger den upp på jordens tron och leder den trefaldiga unionen på dess marsch mot Harmagedon, såsom Isebel ledde Ahab till berget Karmel. Psalmisten Asaf identifierar tio nationer, som representerar Förenta nationerna, såsom en ond sammansvärjning av Guds fiender, vilka upphöjer sitt ”huvud”, vilket är ”påvemakten”.

En sång, en psalm av Asaf. Tig inte, o Gud; var inte tyst, och sitt inte stilla, o Gud. Ty se, dina fiender larmar, och de som hatar dig har upplyft sina huvuden. De har i list rådslagit mot ditt folk och rådgjort mot dina fördolda. De har sagt: Kom, låt oss utrota dem, så att de inte mer är ett folk, och Israels namn inte mer blir ihågkommet. Ty de har med ett hjärta rådslagit tillsammans; mot dig har de slutit förbund: Edoms tält och ismaeliterna, Moab och hagarenerna, Gebal och Ammon och Amalek, filistéerna med invånarna i Tyrus; också Assur har slutit sig till dem; de har blivit en arm åt Lots barn. Sela. Psaltaren 83:1–8.

De tre änglarnas baner flyger då mitt på himlen.

Och jag såg en annan ängel flyga mitt på himlen, som hade ett evigt evangelium att förkunna för dem som bor på jorden, för alla folk och stammar och språk och folkslag. Och han sade

med hög röst: Frukta Gud och ge honom ära, ty stunden för hans dom har kommit; och tillbe honom som har gjort himlen och jorden och havet och vattenkällorna. Och en annan ängel följde efter och sade: Fallet, fallet är det stora Babylon, därför att hon har gett alla folk att dricka av sin otukts vredes vin. Och en tredje ängel följde dem och sade med hög röst: Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall också han få dricka av Guds vredes vin, som är blandat oblandat i hans vredes bägare; och han skall plågas med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Och röken av deras plåga stiger upp i evigheters evighet, och de har ingen ro vare sig dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild, och var och en som tar dess namns märke. Här är de heligas tålmod: här är de som håller Guds bud och Jesu tro. Uppenbarelseboken 14:6–12.

De tre änglarnas baner skall då vaja mitt på himlen, men snart skall antikrist upphöjas till himlen av Förenta nationernas tio kungar. Baneret skall då förkunna ”sanningens” budskap, och antikrist skall då förkunna traditionens och sedvänjans budskap. De tre änglarna varnar mänskligheten för att ta emot påvedömetts märke, men Förenta staterna skall, såsom den falske profeten, tvinga världen att ta emot just detta märke.

Vi avslutar här och tar upp det igen i vår nästa artikel.